

РЕШЕНИЕ

№ 2035

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 29.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **9166** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Е. М. В. от [населено място] и А. Д. И. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 39 от 20.07.2011г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е нанесен имот идентификатор № 68134.2823.1293 и не е нанесен в кадастралната карта техния имот пл. № 2287, кв. 47 по плана на [населено място].

В жалбата жалбоподателите твърдят незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, тъй като твърдят, че по силата на наследствено правоприемство са собственици на ПИ № 2287, кв. 47, [улица], [населено място] с площ от 636 кв.м. Твърдят, че този имот е нанесен в одобрения кадастрален план на С. през 2005г., като въпреки това не е нанесен в кадастралната карта в противоречие с разпоредбите на закона. Твърдят, че вместо техния имот в кадастралната карта е нанесен само имот идентификатор № 68134.2823.1293, което е незаконосъобразно. Искат оспорената заповед в оспорената част да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган за попълването на кадастралната карта с техния имот пл. № 2287, кв. 47, [населено място]. Претендират разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като кадастралната карта е съставена съобразно правилата на чл. 41 от ЗКИР и Наредба № 3 от 2005г., както и че в конкретния случай е налице спор за собственост. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Я. Н. С. чрез процесуалния си представител адв. Г. изразява

становище, че жалбата е неоснователно, а оспорената заповед в оспорената ѝ част – законосъобразна. Претендира разности.

Жалбата е подадена в срок, от страни – заинтересовани от оспорването на акта в оспорената част и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателите в това производство са наследници на Д. С. М., М. С. М., Н. С. М. и Г. С. М.. По силата на представен по делото нотариален акт от 1941г. Наследодателите на жалбоподателите като дружество „С. М. и синове” са собственици на имот – нива, находяща се в землището на [населено място], м. „В. Ливаде”, която по силата на приетата по делото СТЕ се установи, че е идентичен с имот пл. № 482 от кадастралния план от 1950г.

По силата на представен по делото протокол за съдебна делба от 10.05.1972г. по гр.д. № 2325 от 1971г. по т. IV от протокола (стр. 24 от делото) жалбоподателите в това производство Е. В. М. лично, а А. Д. И. в качеството му на наследник на майка си Н. С. Н. са собственици на парцел XVIII/482 от кв. 43 (стар), Обелско Землище.

Със Заповед № РД – 09 – 369 от 08.06.2005г. на Кмета на СО – район „В.” (стр. 91 и 92 от делото) в кадастралния план е попълнен имот пл. № 2287, собственост на жалбоподателите в качеството им на наследници на М., Г., Н. и Д. С. М.. От СТЕ се установява, че имот пл. № 2287, кв. 47 представлява част от стар имот пл. № 482, кв. 43.

Заинтересованата страна в това производство Я. Н. С. е собственик по силата на представен по делото нотариален акт (стр. 96) на УПИ I – 1293, кв. 47 по плана на [населено място], м. „С.”, който е нанесен в кадастралната карта като имот с идентификатор № 68134.2823.1293.

Със Заповед № РД – 16 – 32 от 05.09.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.”, в района на който се намира имотът на жалбоподателите. По делото не са представени доказателства във връзка с указанията на съда нито от жалбоподателя, нито от ответника, че жалбоподателите в това производство са представили своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри. Не са представени и доказателства жалбоподателите да са подали възражение срещу приетата кадастрална карта.

С протокол № КД – 10 – 20 – 21 от 22.04.2010г. е приета кадастралната карта за територията на район „В.”, където се намира имотът, собственост на жалбоподателите и заинтересованата страна.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. СТЕ установява, че ПИ № 2287, кв. 47 е нанесен в одобрения кадастър на С. със Заповед № РД – 09 – 369 от 08.06.2005г. на Кмета на СО – район „В.” с площ 636 кв.м. Установява се, че ПИ № 2287, кв. 47 е идентичен с част от стар имот пл. № 482, кв. 43, придобит от наследодателите на

жалбоподателите с нотариален акт от 1941г. и описан в протокол за съдебна делба от 1972г. по гр.д. № 2325 от 1971г. Установява се, че ПИ № 2287 е отразен в действащия одобрен кадастрален и регулационен план на [населено място], м. „бул. С.". Установява се, че по одобрената кадастрална карта е нанесен имот с идентификатор № 68134.2823.1293, собственост на заинтересованата страна, а ПИ № 2287 не е нанесен в одобрената кадастрална карта. Установява се, че ПИ № 2287 представлява част от имот идентификатор № 68134.2823.1293 по одобрената кадастрална карта.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е основателна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и при неправилното приложение на материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.". Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 41/13.05.2005г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в кадастралната карта.

В тази връзка настоящият състав намира, че неправилно и в противоречие със закона административният орган е нанесъл само имот идентификатор № 68134.2823.1293, а не е нанесъл ПИ № 2287, кв. 47, собственост на жалбоподателите. Видно от събраните по делото доказателства имотът на жалбоподателите ПИ № 2287 е нанесен в одобрения кадастрален план със Заповед № РД – 09 – 369 от 08.06.2005г. на Кмета на СО – район „В.". Тази заповед е от актовете, посочени в чл. 41 ал. 1 т. 1 от ЗКИР. Наличието на нанасяне на имота на жалбоподателите ПИ № 2287 в одобрения кадастрален план е и основание по чл. 14 ал. 1 т. 3 от Наредба № 3 от 2005г., а именно основание за нанасянето на имота ПИ № 2287, тъй като същият е нанесен в одобрения кадастрален план по реда на ЗЕКРБ.

На второ място неоснователно е възражението на ответника, че в конкретния случай се касае за спор за собственост. Това възражение е и неотнормено в конкретния случай, то

би било относимо в производство по чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, но не и в производството по чл. 49 ал. 2 от ЗКИР. Това е така, тъй като съгласно чл. 41 от ЗКИР административният орган е задължен да създаде кадастралната карта след обединяване на данните, посочени в тази разпоредба. В конкретния случай след като имота на жалбоподателите съществува в одобрения кадастрален план на [населено място], видно от доказателствата по делото, за административния орган е възникнало задължение да го нанесе и в кадастралната карта, както съобразно разпоредбата на чл. 41 ал. 1 т. 1 от ЗКИР, така и съобразно приоритетите разписани в чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. Като не е направил това административният орган е постановил оспорената заповед в противоречие с материалния закон.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 39 от 20.07.2011г. на Изпълнителния Директор на АГКК в частта, с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот с идентификационен № 68134.2823.1293 и не е нанесен имот пл. № 2287, кв. 47 по плана на [населено място], е незаконосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена, а преписката следва да бъде върната на административния орган за нанасянето на посочения имот пл. № 2287, кв. 47 по плана на [населено място], съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателите за присъждане на разноски, а искането на заинтересованата страна – за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД – 18 – 39 от 20.07.2011г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е нанесен имот идентификатор № 68134.2823.1293 и не е нанесен в кадастралната карта имот пл. № 2287, кв. 47 по плана на [населено място], собственост на жалбоподателите Е. М. В. от [населено място] и А. Д. И. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на Е. М. В. от [населено място] и А. Д. И. от [населено място] сума в размер на 770 (седемстотин и седемдесет) лева, разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: .....